experiments

August 30, 2025

1 Zápočtový program EVO 1

Jako zápočtový program jsem implementoval některé evolucí motivované algoritmy pro spojitou optimalizaci více účelových funkcí s omezujícími podmínkami. Pro testování implementovaných algoritmů jsem použil knihovnu pymoo.

Implementované algoritmy: 1. Diferenciální evoluce 2. Evoluční strategie s adaptivními operátory 3. Non-dominated Sorting Genetic Algorithm 2

Problémy a jejich řešení: 1. Omezující podmínky: všechny algoritmy pracují i s nepřípustnými řešeními, aby byla zajištěna diverzita populace, obecně ale preferují řešení přípustná 2. Více účelových funkcní: hledáme tzv. pareto optimální řešení, tj. taková, které pareto dominují všechna ostatní, tedy jsou ve všech ÚF alespoň tak dobrá a v nějaké lepší

Experimenty - Pro experimenty využívám problémy z knihovny pymoo - Výslekdy jednotlivých algoritmů porovnávám s množinou pareto optimálních řešení, která je u některéch problémů dostupná - Zároveň používám tyto metriky pro porovnání algoritmů - GD: průměrná vzdálenost jedinců od pareto optimálních řešení, čím nižší, tím lepší - IGD: průměrná vzdálenost pareto optimálních řešení od jedinců, čím nižší, tím lepší - Spread: standartní odchylka od průměrné vzdálenosti, rozptýlenost populace, čím nižší, tím lepší - Na grafech je množina PO řešení znázorněna šedě, přípustná řešení algoritmů barevně

```
[1]: from pymoo.problems import get_problem
from differential_evolution import differential_evolution_feasible
from evolutionary_strategies import evolutionary_strategies_feasible
from nsga2 import nsga2_feasible
from experiments import plot_pareto_front, print_quality_metrics
```

1.1 Experiment BNH

Počet proměnných	Počet ÚF	Počet podmínek
2	2	2

Na tomto jednoduchém problému fungují všechny algoritmy podobně dobře a najdou dostatek PO nebo blízkých řešení. Nejlépe se daří diferenciální evoluci, NSGA2 dobře pokrývá celý rozsah pareto optimálních řešení.

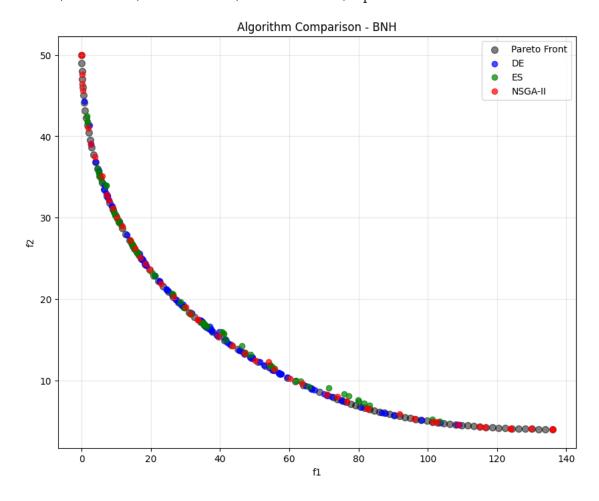
```
problem_name = 'bnh'
problem = get_problem(problem_name)

de_pop, de_fit = differential_evolution_feasible(problem, pop_size=100,__
generations=500)

es_pop, es_fit = evolutionary_strategies_feasible(problem, pop_size=100,__
generations=200)

nsga2_pop, nsga2_fit = nsga2_feasible(problem, pop_size=50, generations=100)

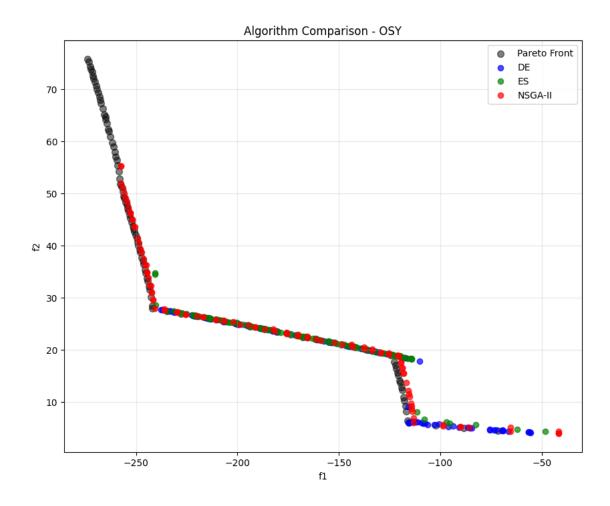
print_quality_metrics(problem, problem_name, de_fit, es_fit, nsga2_fit)
plot_pareto_front(problem, problem_name, de_fit, es_fit, nsga2_fit)
```


1.2 Experiment OSY

Počet proměnných	Počet ÚF	Počet podmínek
6	2	6

V tomto exprimentu se opět ukazuje, že NSGA2 nejlépe pokrývá téměř celou množinu PO řešení. Naopak řešení DE i ES jsou koncentrovaná jen v určitých místech, pravděpodobně kvůli nedostatečné diverzitě populace.

1.3 Experiment ZDT1

Počet proměnných	Počet ÚF	Počet podmínek
30	2	0

V tomto experimentu nejsou dány žádné omezující podmínky, pouze intervaly hodnot proměnných. Množina PO řešení je navíc konvexní.

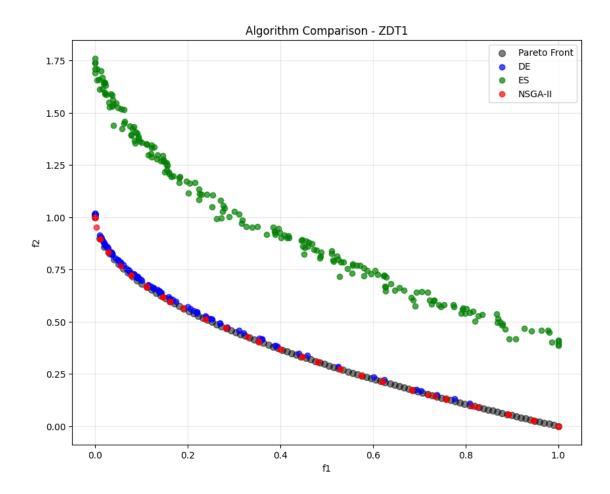
Na tomto exprimentu s relativně mnoha proměnými vidíme, že NSGA2 přímo určený pro více-kriteriální optimalizaci najde a pokryje PO řešení velmi rychle a efektivně. I diferenciální evoluce byla schopna se po dostatečném počtu generací a jedinců a PO řešením dobře přiblížit. Naopak evoluční strategie selhaly, možná kvůli nedostatečné přesnosti.

```
es_pop, es_fit = evolutionary_strategies_feasible(problem, pop_size=200,_u egenerations=1000, sigma_range_fac=0.02, center_bias=0.05)

nsga2_pop, nsga2_fit = nsga2_feasible(problem, pop_size=50, generations=200)

print_quality_metrics(problem, problem_name, de_fit, es_fit, nsga2_fit)
plot_pareto_front(problem, problem_name, de_fit, es_fit, nsga2_fit)
```

```
Generation 50: 200/200 feasible solutions, avg : 0.1701
Generation 100: 200/200 feasible solutions, avg : 0.1437
Generation 150: 200/200 feasible solutions, avg : 0.1326
Generation 200: 200/200 feasible solutions, avg : 0.1166
Generation 250: 200/200 feasible solutions, avg : 0.1235
Generation 300: 200/200 feasible solutions, avg : 0.1354
Generation 350: 200/200 feasible solutions, avg : 0.1390
Generation 400: 200/200 feasible solutions, avg : 0.1330
Generation 450: 200/200 feasible solutions, avg : 0.1295
Generation 500: 200/200 feasible solutions, avg : 0.1324
Generation 550: 200/200 feasible solutions, avg : 0.1306
Generation 600: 200/200 feasible solutions, avg : 0.1282
Generation 650: 200/200 feasible solutions, avg : 0.1286
Generation 700: 200/200 feasible solutions, avg : 0.1326
Generation 750: 200/200 feasible solutions, avg : 0.1338
Generation 800: 200/200 feasible solutions, avg : 0.1301
Generation 850: 200/200 feasible solutions, avg : 0.1281
Generation 900: 200/200 feasible solutions, avg : 0.1299
Generation 950: 200/200 feasible solutions, avg : 0.1321
Generation 1000: 200/200 feasible solutions, avg : 0.1310
---- Quality Metrics for zdt1 ----
         | #: 200 | GD: 0.0111 | IGD: 0.0348 | Spread: 0.0148
DE
ES
         | #: 200 | GD: 0.3982 | IGD: 0.3419 | Spread: 0.0222
NSGA-II | #: 50 | GD: 0.0045 | IGD: 0.0143 | Spread: 0.0288
```


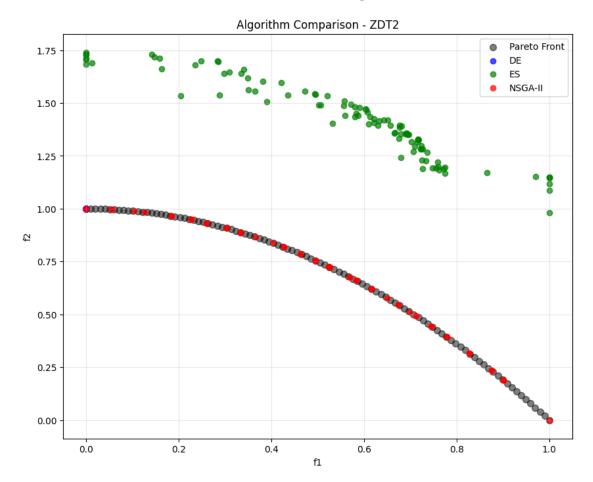
1.4 Experiment ZDT2

Počet proměnných	Počet ÚF	Počet podmínek
30	2	0

V tomto experimentu nejsou dány žádné omezující podmínky, pouze intervaly hodnot proměnných. Množina PO řešení je tentokrát nekonvexní.

V tomto experimentu vidíme, že DE zkonvergovala do jednoho, lokálního optima. Evoluční strategie měly opět problém dosáhnout dostatečné přesnosti, ale našli dostatek přípustných řešení. Nejlepší výsledky opět poskytl NSGA2.

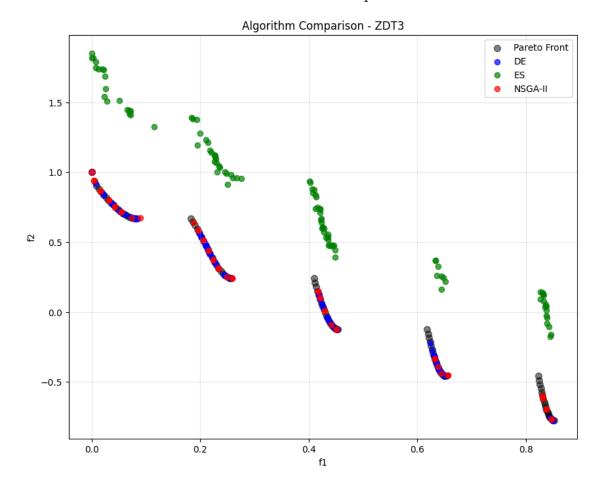
```
nsga2_pop, nsga2_fit = nsga2_feasible(problem, pop_size=50, generations=200)
print_quality_metrics(problem, problem_name, de_fit, es_fit, nsga2_fit)
plot_pareto_front(problem, problem_name, de_fit, es_fit, nsga2_fit)
```


1.5 Experiment ZDT3

Počet proměnných	Počet ÚF	Počet podmínek
30	2	0

V tomto experimentu nejsou dány žádné omezující podmínky, pouze intervaly hodnot proměnných. Množina PO řešení je tentokrát nespojitá. Nejlépe si opět vedly algoritmy NSGA2 a DE. ES opět našili dostatek přípustných, ne však optimálních řešení.

1.6 Experiment ZDT4

Počet proměnných	Počet ÚF	Počet podmínek
20	2	0

Problém ZDT4 má konvexní množinu PO řešení a mnoho lokálních optim. Mělo by se tedy ukázat, který algoritmus si s lokálními optimy poradí nejlépe. Z výsledků vidíme, že nejlépe si s problémem poradil algoritmus NSGA2, který našel dostatek PO řešení. K optimálním řešením se jakž takž přiblížili i ES, naopak DE skončila v lokálních optimech.

```
problem_name = 'zdt4'

problem = get_problem(problem_name)

de_pop, de_fit = differential_evolution_feasible(problem, pop_size=300,__

generations=2000)

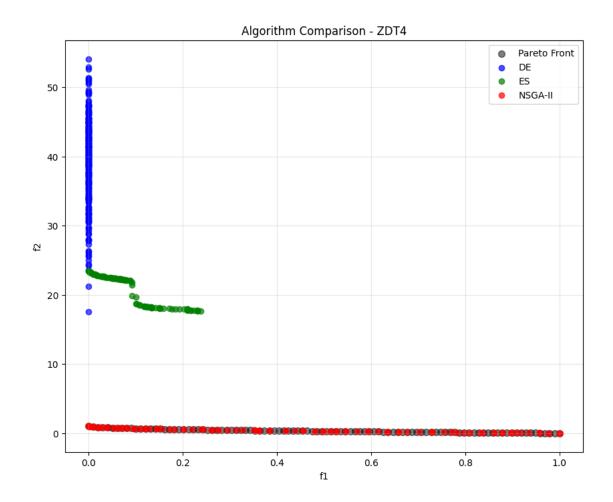
es_pop, es_fit = evolutionary_strategies_feasible(problem, pop_size=100,__

generations=1000, sigma_range_fac=0.01, center_bias=0.025)

nsga2_pop, nsga2_fit = nsga2_feasible(problem, pop_size=100, generations=500)

print_quality_metrics(problem, problem_name, de_fit, es_fit, nsga2_fit)

plot_pareto_front(problem, problem_name, de_fit, es_fit, nsga2_fit)
```

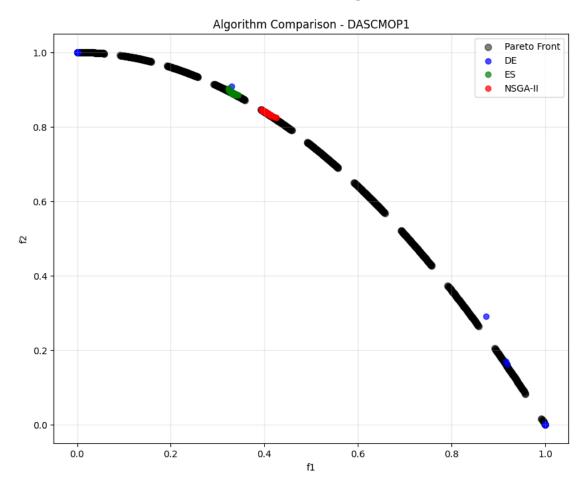

1.7 Experiment DAS-CMOP 1

Počet proměnných	Počet ÚF	Počet podmínek
30	2	11

V tomto problému všechny algoritmy zkonvergovali do nějakých lokálních optim.

```
plot_pareto_front(problem, problem_name, de_fit, es_fit, nsga2_fit)
```

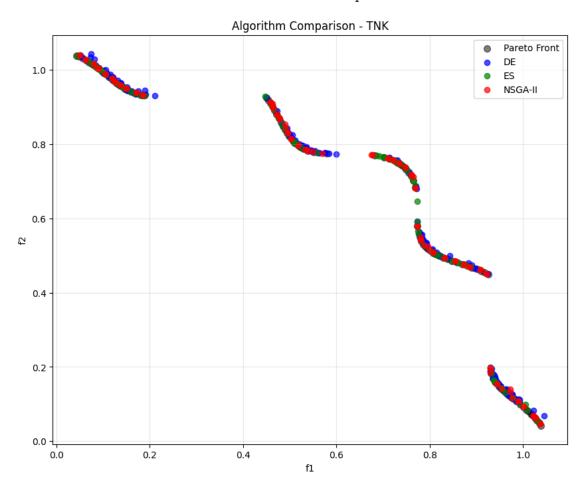

1.8 Experiment TNK

0 0 0	Počet podmínek
<u>Z</u> <u>Z</u> <u>Z</u>	2

ÚF jsou v tomto problému přímo proměnné, tj. minimalizujeme pouze jejich hodnota, která je z intervalu (0,). Množina PO je nespojitá a leží na nelineární ploše. Všechny algortimy v tomto případě fungovali dobře.

---- Quality Metrics for tnk ----

1.9 Závěr

Z implementovaných algoritmů se nejvíce osvědčil NSGA2, který je speciálně určený právě pro hledání pareto-optimálních řešení. Dobré výslekdy poskytovala i diferenciální evoluce, ačkoliv u některých problému s mnoha podmínkami nebo lokálními optimy předčasně kovergovala. To by se dalo vyřešit větší populací a větším počtem generací. Evoluční strategie u složitějcích problému obvykle poskytovali horší výsledky, možná kvůli nedostatku času nebo problémům se škálováním. Jejich další nevýhodou, který ale může souviset s mou implementací, je dlouhý čas běhu.

U všech experimentů by se samozřejmě slušelo spustit každý algoritmus s různými nastaveními parametrů několikrát, abychom získali relevantní statistiku, což jsem z časových důvodů vynechal.

Poznámka k AI: Při programování tohoto projektu jsem využíval GitHub Copilot pro vytváření popisů funkcí a zefektivnění kódu, např. nahrazení cyklů numpy funkcemi.